

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets § 71-tilsyn

Dato: 05-12-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPMAS
Sagsnr.: 1708333
Dok. nr.: 477861

Folketingets § 71-tilsyn har den 13. november stillet følgende spørgsmål nr. 17 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 17:

”Ministeren bedes i forlængelse af ministerens oversendelse af § 71-tilsynet alm. del - bilag 7 oplyse, hvad de konkrete regler er i forhold til behandling af mindreårige patienter med spiseforstyrrelser, herunder om overvågning af en patients indtagelse af måltider opfattes som en tvangsforanstaltning.”

Svar:

For så vidt angår anvendelsen af tvang, så er reglerne for tvangsanvendelsen ens uanset, hvilken diagnose patienten har.

Det følger af psykiatriloven, at der under særlige skærpede omstændigheder kan foretages tvangsbehandling, herunder tvangsernæring, af patienter indlagt på psykiatrisk afdeling. Efter psykiatrilovens § 12, stk. 1, må tvangsbehandling kun anvendes over for personer, der opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse, jf. § 10. Således kan tvangsernæring kun finde sted, hvis patienten er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, der kan sidestilles hermed. Herudover er det i medfør af psykiatrilovens § 13, stk. 1, en betingelse for gennemførelse af tvangsernæring, at den aktuelle spisevægring udsætter patientens liv eller helbred for væsentlig fare. Det er i øvrigt et almindeligt princip, at ved enhver form for tvangsbehandling *skal mindste middels princippet* i psykiatrilovens § 4 iagttages. Heraf følger, at jo mere indgribende et tvangstiltag er, og jo yngre en eventuelt mindreårig patient er, jo mere vil tale for, at det skal vurderes, om behandlingens formål kan opnås via alternative metoder. Tvangsernæring vil eksempelvis kunne komme på tale ved behandling af patienter, der er svært afkræftede på grund af nervøs spisevægring, har vrangforestillinger eller en svær depression.

I forhold til mindreårige under 15 år følger det af psykiatrilovens § 1, stk. 4, at der ikke foreligger tvang i de tilfælde, hvor der foreligger informeret samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Den mindreårig under 15 år, hvis forældre har givet samtykke til en behandling, tilbydes en opfølgende samtale efter ophør af indgrebet.

De psykiatriske behandlingsformer, som i praksis kan komme på tale tvangsmæssigt, er tvangsmedicinering, tvangsernæring og elektrostimulation.

Ved overvågning af en patients indtagelse af måltider fratages patienten ikke egen handleevne, og der er således ikke tale om en tvangsforanstaltning i psykiatrilovens forstand.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Tina Buus Funder